

Pestszentimrei

Öröm Hír Levél

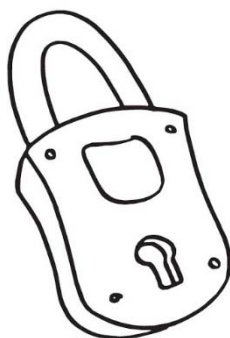

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
XVII. évfolyam 3. szám (133.) - 2020. március

Zárva

Március 22-étől zárva vannak a templomok, semmiféle nyilvános szertartást (szentmise, keresztút, rózsafüzér stb.) nem lehet bennük végezni. A szentségek kiszolgáltatása is szűkül, szünetel. A szentmiséket a rádióban, televízióban, interneten követhetjük, bekapcsolódhatunk a szertartásokba. Az élőben közvetített szentmiséken lélekben áldozva nyerhetjük el az eukarisztia kegyelmeit. A gyónások lehetősége is leszűkül, így a püspöki kar rendelkezése szerint „a hívő azzal az elhatározással, hogy amint alkalma lesz rá, meg is gyónja bűneit, indítsa fel magában a tökéletes bánatot, ezzel vagy ehhez hasonló imával”:

Teljes szívemből bánom, ó, édes Istenem, hogy Téged oly sokszor és oly nagyon megbántottalak, mert ezáltal

méltatlanná lettem kegyelmedre, kedvedből kiestem és mind ideig-, mind örökkévaló büntetésedet megérdemeltem. Kiváltképpen pedig azért bánom bűneimet, mert Téged, legfőbb jót, legjobb Atyámat és legnagyobb jótevőmet megbántottalak. Ó, édes Istenem, erősen felteszem magamban, hogy a Te kegyelmeddel téged, szerető jóságos Istenemet semmi bűnnel, de legfőképp ... [itt gondolj azokra a bűnökre, amelyek ellen különös törekvéssel küzdesz] meg nem bántalak és a bűnre szolgáló alkalmakat gondosan elkerülöm.

Kérlek, Uram, örködjék fölöttem jóságos szemed, és add, hogy a következő napokat az eddigieknél jobban használjam! Boldogságos Szűzanyám, szent Őrőangyalom, legyetek velem! Ámen.

És felépült végül a házunk...

Régi vágya volt közösségünknek, hogy nagyobb teret biztosíthasson ima-, ifjúsági-, családcsoportok működéséhez. Nagy feladat egy ilyen méretű beruházást anyagilag és műszakilag koordinálni, nem beszélve a fenntartással járó plusz kiadásokról, ezért az Egyházmegye javaslatait követve először az urnatemető került megépítésre, hogy a bevételei által, a fenntartás kockázatait minimalizáljuk. Az ezt követő csaknem 10 év folyamatos tervezéssel és gyűjtéssel telt, de különböző nehézségek és akadályok miatt, segítség nélkül nem kerülhetett sor az építkezés elkezdésére.

Hosszú egyeztetéseket követően, Istennek hála, tavaly júniusában megtörtént az első „kapavágás” és idén februárra átvehettük az épületet. Sok megoldandó feladatot ad még a berendezés, a kertrendezés, anyagi okok miatt elmaradt pótmunkák, amelyeknek megoldásához közösségünk sok tagja hozzáteszi segítségét lépésről lépésre. Plébániánk jövőbeli, még nagyobb kihívása, hogy sajátunknak érezzük, értékes programokkal, lelki tartalommal is megtöltsük, használjuk és vigyázzunk rá. Kérjük a Szentháromságos Istent,

hogy vezesse közösségeinket a szeretet útján ebben a szép, új épületben is. Adjunk hálát, hogy megépülhetett közösségi házunk, ahol egymással találkozhatunk és találkozásainkban felfedezhetjük Istent.

A házat dr. Erdő Péter bíboros atya áldotta meg, előtte ő mutatta be a szentmisét is. Külön öröm, hogy a házavatós a sok meghívott mellett eljöttek korábbi plébánosaink is, Gödölle Márton és Lak Gábor atyák.

NAGYBÖJT

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok..., és én megnyugvást adok nektek.” (MT. 11,28)

Talán lehetne ez a böjti időszakunk mottója, hiszen állandóan csak pörgünk, mint egy bűgőcsiga, amíg fel nem borulunk, vagy ki nem borulunk. Felgyorsult az életünk, sodornak az események és csábítanak a lehetőségek. Azonban e rohanásban sérülnek a kapcsolataink, talán még a lelkünk is lemarad az előző állomáson.

Jézus élete sem volt mentes a sok tanítástól, gyógyítástól, de időről időre visszavonult az Atyával való csendes beszélgetésre. Tanítványaival többször félrevonult, hogy az Atyával, lelkükkel, és egymással foglalkozzanak.

Nekünk is engednünk kell, hogy ne mi tevékenykedjünk, hanem engedjük, hogy Isten munkálkodjon bennünk. Ezért hívja Jézus magához a megfáradtakat és fellelegzést kínál.

Ezért a böjt nem arról szól, hogy eldöntsük, hús helyett mivel lakjunk jól. Közben versengünk és veszekszünk, s számon kérjük Istent, hogy miért nem hallgatja meg imáinkat, fohászainkat. Erre azt válaszolja Isten, ezt a böjtöt hagyd abba. Istennel nem lehet üzletelni, főként, ha hamis pénzzel akarunk fizetni, képmutatás az életünk, a vallásosságunk. Kezünk tesz valamit, de szemünk már másra figyel, az eszünk már máshol jár, szívünk másé. Benyújtjuk a számlát a böjt fejében, de változni nem akarunk. Izajás próféta az 58. fejezetben csodálatosan kifejti, hogy az Úr milyen böjtöt szeret. Ő nem foltozgatni jött az életünket. Izajás arra hívja fel a figyelmünket, hogy Isten kitágítja a böjt értelmezését. Az élet minden területén lehet böjtölni. Ahogy Miklós atya is prédikálta, legyen egy kiválasztott konkrét pozitív célod, amit ebben az időszakban megvalósítasz, vagy amiről lemondasz.

A böjt elsősorban lemondás arról, hogy Isten előtt igaz vagy. Ezzel lemondasz a saját igazadról, és a saját büszkeségedről. Az igazi böjt, ha eljutunk arra az önismeretre, amikor Isten szemével látjuk önmagunkat, és Isten szava, igéje szerint ítéletet mondunk magunk felett. Ekkor van helye és ideje bűneink megváltásának a bűnbánat szentségében, ahol Isten bocsánatát és gyógyítását megkapjuk.

Jézus egész élete böjt volt, lemondás, ahogy a Filippi levél 2. fejezete 3-12 verséig megénekli Jézus alászállását. Gazdag létére szegénnyé lett értünk. Mi viszont a világ közepének gondoljuk magunkat, amint Babits Mihály „A lírikus epilógjában” megfogalmazta:

*Bűvös körömből nincsen mód kitörni,
csak nyilam szökhet rajta át: a vágy -
de jól tudom, a vágyam sejtése csalfa.*

*Én maradok: magam számára börtön,
mert én vagyok az alany és a tárgy,
jaj én vagyok az ómega s az alfa.*

A böjtben tudomásul veszem, hogy Ő az alany és én csak áldott eszköz leszek az Ő kezében. Boldogan tudomásul veszem és engedem, hogy Ő formáljon engem. Az imám arról szól, hogy „tégy velem Uram, amit akarsz, s mond nekem, mit cselekedjem”! ***Jézus is így imádkozott: „Nem azért jöttem, hogy a magam akaratát cselekedjem.”*** Az Ő böjtje az, hogy az Atyának engedelmeskedett. Nem a maga igazát hangoztatja vagy bizonygatja, teljesíti az Atya akaratát.

Az igazi szabadság, amikor valaki le tud mondani a szabadságáról. Szabad lennék valamire, de nem élek ezzel a szabadsággal, nem érvényesítem a jogomat, bár jogom lenne hozzá, és mindenki természetesen is találná, de egy magasabb szempont miatt lemondok róla. Nem mondom meg a magamét, visszaadhatnám, alkalmam is van rá, hogy megtoroljam a sérelmet, de én nem a magamét akarom mondani, hanem amit az Úr ad a nyelvemre. Ezt a

lemondást gyakorolja, aki egy hosszú távú célért „gyötri magát”, aki hangszeren tanul és gyakorol, míg mások játszanak, szórakoznak. Ez öröm is, de néha valóban gyötrelem, de a cél érdekében megéri. Ugyanez az élsportolók sorsa is. Aki el akar valamit érni, ami több mint pillanatnyi élvezet, kényelem, az megedződik, értékesebb ember lesz, mint e lemondás nélkül lett volna.

Böjtté is változtathatom a változhatatlant. Nem én döntöttem egy teher hordozásáról, moroghatnék, tiltakozhatnék, akkor is hordoznom kell, de rájövök, hogy ezt el is vállalhatom. Hogy elfogadom a körülményeket, ha Isten jónak látja. S amiről kénytelen voltam lemondani, most önként lemondok. Így lesz Simon kereszt hordozása is a böjt jele, ha belesimul az erőszakba. Érdeemes elolvasni Sík Sándor versét erről a stációról:

*Cirenéből jött, messze földről,
Munkából jött, az anyaföldről,
Mindenképen a föld fia.
Kényszerítették,
Hogy véghezvigye boldog tettét:
Segítsen az Isten Fiának
A keresztet hordoznia.
Jött a szántóföldről, az áldott mezőről,
Éppen hogy elfogyott a munka kezéről.
A réti virágok, a szelíd olajfák
Voltak a társai, azok vigasztalták,
Azok is biztatták kövér esztendővel,
Földekben, fiakban áldott jövendővel,
Egyébre, nagyobbra vágyát sose mérte,*

*Tartotta a Törvényt, az Urat dicsérte,
Izrael reményét várta türelemmel:
Ábrahámnak igaz fia, igaz ember.
Ha a hév nap után a hűvösön este
A sok kicsi szájnak kenyerét megszegte,
Boldogabb, békésebb ember nem volt nála.
És most megragadják s borzadó vállára,
Melyen még az egész nap terhe ott reszket,
Ráarakják a térdet csuklató keresztet.
Tiltakozott előbb, küszködött, kiáltott:
Mi közöttök hozzám? mi közöm hozzátok?
Nem vagyok én rabló, lator, útonálló,
Rendes ember vagyok, dolga után járó.
Sohasem volt nekem életemen által
Semmi ügyem-bajom semmi hatósággal.
Azt sem tudom, mi ez, hogy így
összecsődül
Ez a tenger népség városból, mezőrül?*

Igaz önismerettel és helyes Istenismerettel álok Isten elé, és leteszek a kezemből mindent, amit eddig gyűjtöttem, amiben bíztam, amit értékesnek tartottam, és engedem, hogy Ő adjon örökkévaló értéket. Ekkor lemondok arról a tévhitről, hogy a magam érdemei, a magam jósága, az én szenvedésem, az én igazságom, az én cselekedeteim számítanának az üdvösség szempontjából, és elfogadom, hogy Krisztus leszállása, böjtje, érdeme, üdvözítése, ami felemel engem. Jézus azt mondta: „Azért jöttem, hogy életük legyen és bőségben legyen.” Először életet akar adni és aztán megtölteni. Mi pedig élet nélkül törekszünk a jólétre, hogy

megteltek legyünk. Így leszünk önteltek. Pedig létünk célja az élet. A Biblia szerint pedig ez egy személy. „Én vagyok az élet” - mondja Jézus. Jézus életet kínál, Önmagát kínálja nekünk, s akkor le tudok mondani a kényelemről, az előnyeimről, az igazamról, bármiről, hogy elfogadjam Őt, amit Ő kínál nekem.

Meg kell tanulnunk lemondani, félreállni, elengedni, átengedni, akár áldozatok árán is, a másikért, ez a böjt szelleme. A „Hegyi Beszéd” mint természetes légzésről beszél, nem indokolja, és nem magyarázza a hármasságot: ha imádkozol, így tedd, ha adakozol, emígy tedd, és ha böjtölsz eképpen. De összetartozóként mutatja e hármat.

Imádkozzunk

Istenünk tedd szívünket késszé, hogy örömmel fogadjuk, amit kínálsz nekünk, és zúgolódás nélkül fogadjuk el a megbántásokat, igazságtalanságokat, méltánytalanságokat, és nehéz körülményeinket. Segíts minket belsőleg is elcsendesedni ebben a zajos és pörgő világban. Segíts, hogy meghalljuk szavad és segíts, hogy követni is tudjuk azt. Támassz mindnyájunkban őszinte vágyakozást közelségedre, hogy megélhessük és átélhessük Veled a találkozást húsvéti misztériumaidban, kereszthalálodban és feltámadásodban. Küld el Lelkedet, hogy megtanítson minket imádkozni és az ima által önmagunkkal őszintén szembe nézni és Téged Dicsőítve áldani, mint aki egyedül Igaz, és Szent. Ámen

Mervay Kálmán

Húsvéti nagytakarítás

Ahogy szokás, kitakarítjuk a házainkat és kitakarítjuk a szíveinket. Rendet rakunk. Vagy mégse?

Bemegyek én ennek a Jézuskának a szobájába,

akkora rendetlenség van odabenn, hogy még!

Majd én szépen rendet csinállok, nem igaz, hogy felnőtt léte nem tudja átválogatni, mi fontos, mi nem.

A szegényeket kidobom, koszosak is, bűdösek is, éhesek is, káromkodnak is, foglalkozzon velük a szociális szektor!

A szeretet, az kell, persze,

de csak úgy általánosságban,

ne kelljen megerőltetni magát senkinek, szeretünk mindenkit, aki rendes meg kedves

meg segítőkész, pont amíg ilyen is marad.

Ez a megbocsátás-dolog csupa por,

mehet a szelektívbe, egyszerűen nem működik,

vagy van bocsánat a szívünkben, vagy nincs,

nem lehet erőltetni, még mit nem,

feleségül ne vegyük a sok agresszív bunkóját?

Az Isten akaratát szépen összehajtogatom,

beteszem a szekrénybe, a ritkán hordott

cuccok közé, mert elegáns, de alkalmi viselet,

többnyire a saját, praktikus akarunkat hordjuk.

Itt van egy csomó kereszt gyalulatlan fából,

kényelmetlenek is, ormótlanok is, nem divat már az önsanyargatás, apátok felaprítja gyűjtősnak.

Az a sok imádság maradhat felstócolva, csak ne vigyük túlzásba, szép régi szövegek,

egy kukkot sem ért az ember, addig jó nekünk, míg nem értjük!

Böjtölés, egyéb kényelmetlenségek kuka,

kapásból, ne már, hogy ezen múljon, mikor ötvenféle chips van a benzinkúton,

inkább bekapcsolom az ülésmelegítőt, kicsit olyan érzés, mintha magam alá csurgattam volna, de jár a komfort!

A Szentírást szépen középre tesszük, olyan díszes, remek látványt nyújt, már művelődéstörténetileg is impozáns, rögtön a belépő szemébe ötlük, csak vigyázni kell, ki ne nyíljon, ki tudja, miféle törvények

potyognának ki belőle...

Na, mindjárt másként néz ki a szobád, kincsem,

szép tágas, lakályos, rendezett, eszem megáll, hogy én kellettem ehhez!

Lackfi János

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus 2020. szeptember 13-20.

Kedves Testvérek! A kongresszusig (2020.03.13-án) 184 nap van, már megnyílt a regisztrációs felület. A <https://www.iec2020.hu/hu/program> oldalon elérhetőek már a kongresszusi programok és előadók nevei is. Ennek helyszíne a HUNGEXPO területe lesz, 14-étől, hétfőtől – péntekig, 18-ig, minden nap lelki programok, előadások, szentségimádás, dicsőítő koncertek lesznek, tulajdonképpen ez lesz a kongresszus szíve. Ha tehetitek, egy vagy több napra próbáljatok eljutni.

Tájékozódjatok az új hírekről, de elsősorban regisztráljatok a programokra, valamint önkéntesnek, és ha tehetitek, szállásadónak.

Jelenleg gyűjtik az önkéntességre érkező jelentkezéseket, és később lesz visszajelzés arra, hogy hol milyen formában kéri a segítséget. Azonban felkészítő képzések hamarosan indulnak, tehát érdemes már most jelentkezni.

Kérjük, akik már jelentkeztek önkéntesnek vagy szállásadónak, jelezzék nekünk, hogy a kongresszus hetén koordinálni, segítséget nyújtani tudjunk.

Köszönettel: NEK munkacsoport

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia
(1188 Budapest, Nemes u. 17-19., 292-3113, pestszentimre.plebania@gmail.com).
Felelős kiadó: Blanckenstein Miklós plébános. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter;
Honlap: www.pestszentimre.plebania.hu